

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO GOSPODARSTVA
UPRAVA ZA INSPEKCIJSKE POSLOVE U
GOSPODARSTVU

Primijeno: 10.11.15
Ur. broj: 1490/15

KLASA: 336-01/14-01/549
URBROJ: 526-12-01-01-01/1-15-8
Zagreb, 29. listopada 2015.

**HRVATSKA UDRUGA ZA ZAŠTITU
POTROŠAČA**
n/p Tomislav Lončar
Ozaljska 93/II
10 000 ZAGREB

PREDMET: JEŽINAC d.o.o., Tisno
– odgovor, dostavlja se

Veza: Vaš broj: 1490-2/15 od 15. listopada 2015.

Poštovani,

Sukladno Vašem traženju vezano na postupanje tržišne inspekcije Ministarstva gospodarstva po podnesku [redacted] kojim ukazuje na povrede propisa prilikom obračuna i naplate usluge sakupljanja i odvoza komunalnog otpada od strane trgovačkog društva Ježinac d.o.o. Tisno, za vikendicu u [redacted] obavještavamo Vas da je tržišni inspektor postupao po zaprimljenim predstavkama svaki puta kada su za to bili ispunjeni uvjeti a stranka je svaki puta dobila odgovor o rezultatima inspeksijskog nadzora odnosno o poduzetim mjerama sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj: 47/09.).

Nadležnost tržišne inspekcije propisana je odredbama čl. 3. st. 2. Zakona o inspekcijama u gospodarstvu („Narodne novine“ broj: 14/14.) prilikom čega poslovi tržišne inspekcije podrazumijevaju obavljanje inspeksijskog nadzora provedbe zakona i drugih propisa te propisa Europske unije kojima se uređuje zaštita ekonomskih interesa potrošača pri kupnji proizvoda i usluga, kao i pri drugim oblicima stjecanja proizvoda i usluga, opći sigurnosni zahtjevi za proizvode, tehnički zahtjevi za proizvode, postupci ocjenjivanja sukladnosti s propisanim zahtjevima, dokumenti o sukladnosti, isprave koje moraju imati proizvodi, označavanje, oglašavanje, obilježavanje i pakiranje proizvoda, homologacija vozila i dijelova vozila, zahtjevi energetske učinkovitosti proizvoda, prodaja javnih usluga potrošačima te opći uvjeti pružanja javnih usluga te obavljanje inspeksijskih i drugih poslova kada je to određeno posebnim propisima.

Člankom 135. Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 41/14. i 110/15.- u daljnjem tekstu: Zakon) propisano je da će tržišni inspektor uzeti u obzir prijavu potrošača tek nakon

što je potrošač iscrpio postupke iz članka 10. stavka 1. i 2. i članka 25. stavka 5. Zakona budući da se radi o pružatelju javnih usluga u smislu odredbi članka 24. Zakona.

Temeljem odredbi članka 42. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku propisan je postupak službene osobe kada utvrdi da ne postoje uvjeti za pokretanje postupka po službenoj dužnosti uz obvezu da najkasnije u roku od 30 dana od dana podnošenja predstavke o tome obavijesti podnositelja, a stavkom 4. citiranog članka istog Zakona propisano je da podnositelj ima pravo izjaviti prigovor javnopravnom tijelu od kojeg je primio obavijest kojom se ne prihvaća prijedlog za pokretanje postupka u roku od osam dana od dana primanja obavijesti, kao i u slučaju da u propisanom roku nije primio odgovor.

Važno je istaknuti da sukladno odredbi članka 99. stavak 8. Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj: 107/07., 39/13. i 157/13.) sudovi mogu odlučiti da se provede jedinstveni postupak i donese jedna presuda ako se pred istim sudom vode odvojeni postupci protiv iste osobe za više prekršaja, stoga do pravomoćnog rješenja suda o istovjetnom prekršaju nije potrebno gomilati istovjetne prijave, a razlog više takvom postupanju inspektora je različita sudska praksa sudova prilikom rješavanja predmeta vezano na isti prekršaj.

Budući da smo Vam u više navrata detaljno objasnili trenutno važeću zakonsku regulativu u navedenoj oblasti, neobično je što se javljate po istoj tematici za objašnjenje. Naime, člankom 182. stavkom 1. Zakona o održivom gospodarenju otpadom („Narodne novine“ broj: 94/13. - u daljnjem tekstu : ZGO) propisano je da je Vlada Republike Hrvatske u obvezi u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu citiranog ZGO donijeti Uredbu iz članka 29. stavak 10. ZGO kojom bi između ostalog bio detaljno propisan način preuzimanja i naplate javne usluge prikupljanja miješanog i biorazgradivog komunalnog otpada u smislu odredbe članka 24. stavka 1. točke 11. Zakona. Vlada RH nije donijela citiranu Uredbu u propisanom roku koji je bio 23. srpnja 2014. a ni do današnjeg dana.

Za račune za koje su potrošači dobili a da su prethodno obavijestili trgovca da neće boraviti na određenoj adresi i zaista nisu boravili te im usluga odvoza nije obavljena, mišljenja smo da su opravdani te će se moći tražiti povrat više naplaćenih iznosa, ali retroaktivno traženje sredstava a da pružatelj usluga nije imao informaciju da nije potrebno ići na pojedinu lokaciju te je stvarao trošak svojim dolaskom nije u svakom pojedinačnom slučaju moguće dokazati.

Iako se tržišni inspektori prilikom donošenja upravnih mjera pozivaju na obvezu isporučitelja usluga da se prilikom donošenja cjenika prema odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu u načinu obračuna naplate cijene usluga primjenjivati „kriterij količine“ prema tada važećem članku 17. Zakona o otpadu („Narodne novine“ broj:178/04.,111/06. i 110/07.) i odredbama Naputka o načinu izračuna naknade gospodarenja komunalnim otpadom („Narodne novine“ broj 129/11. i 137/11.) pa se primjena važećeg cjenika temeljem odredbe članka 187. stavak 3. Zakona može primijeniti samo prema onim isporučiteljima koji su svoje cjenike uskladili sa odredbama ranije važećeg Zakona o otpadu i Naputka, što u slučaju predmetnog trgovačkog društva nije slučaj, stižu različite presude od strane prekršajnih sudova i od strane upravnih sudova.

Trgovačko društvo „Ježinac“ d.o.o. Tisno kao kriterij količine koristi m² stambene površine što je Naputkom izričito bilo zabranjeno kao što je zabranjeno i u izračun troškova gospodarenja otpadom uključiti bilo kakve druge nepropisne podloge za izradu tih troškova.

Nedonošenje Uredbe iz članka 29. stavka 10. ZGO-a nikako ne može biti razlog primjene kriterija količine podredno uzimajući u obzir m² stambene površine korisnika usluga, stoga tržišni inspektori Ministarstva gospodarstva poduzimaju mjere koje su propisane Zakonom.

Budući da Vlada nije donijela Uredbu iz članka 29. stavka 10. ZGO-a koja bi trebala biti temelj za utvrđivanje načina pružanja javnih usluga u odluci iz članka 30. stavka 7. ZGO-a koju treba donijeti predstavničko tijelo, pojedini sudovi su mišljenja da nisu stvoreni uvjeti za način obračuna navedenih usluga na način propisan Zakonom.

Davatelj usluge može i dužan je cijenu javne usluge obračunavati razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika sukladno odluci iz članka 30. stavka 7. ZGO-a.

Ako davatelj usluge cijenu javne usluge ne obračunava razmjerno količini predanog otpada u obračunskom razdoblju, pri čemu je kriterij količine otpada u obračunskom razdoblju masa predanog otpada ili volumen spremnika otpada i broj pražnjenja spremnika to predstavlja prekršaj kažnjiv na temelju odredbe članka 171. stavka 1. točke 4. i stavka 2, odnosno 3. ZGO-a. Ako davatelj usluge ne vodi evidenciju o preuzetoj količini otpada od pojedinog korisnika usluge u obračunskom razdoblju prema kriteriju količine otpada to predstavlja prekršaj kažnjiv na temelju odredbe članka 171. stavka 1. točke 5. i stavka 2, odnosno 3. ZGO-a.

Potrošači koji samo povremeno, odnosno tijekom ljetnih mjeseci borave na određenom području, dužni su platiti odvoz komunalnog otpada samo za predani otpad za vrijeme boravka, a prije pokretanja inspekcijskog nadzora treba utvrditi da li je prijavitelj potrošač u smislu odredbe članka 3. stavka 1. podstavka 9. Zakona i to provjerom kod nadležnog ureda državne uprave koji iznajmljivačima daje odobrenja za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.

Ukoliko se radi o osobi koja ne pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu, dakle potrošaču (vikendašu) isti treba dostaviti potvrdu o prebivalištu (prebivalište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih prava i obveza vezanih za životne interese kao što su obiteljski, profesionalni, ekonomski, socijalni, kulturni i drugi interesi) kao i dokaz koliko je boravio na adresi na kojoj je ispostavljen račun za obavljanu komunalnu uslugu (boravišna pristojba i slično).

Sukladno citiranoj odredbi članka 187. ZGO-a, prestaju važiti odredbe članaka 3., 11., 20., 30. i 34. Zakona o komunalnom gospodarstvu, u odnosu na komunalnu djelatnost održavanja čistoće, u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada na određena odlagališta i komunalnu djelatnost odlaganja komunalnog otpada pa time i kontrola legaliteta obavljanja djelatnosti prelazi u nadležnost inspektora zaštite okoliša Ministarstva, sukladno odredbi članka 141. stavka 1. ZGO-a.

S poštovanjem,

POMOĆNIK MINISTRA

Ismar Avdagić

